ΙΔΡΥΤΗΣ: Π. Ν. ΚΑΤΖΗΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ: ΝΙΚ. Π. ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ, ΙΩΑΝ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ
ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΔΙΟΙΚΟΥΜΕΝΟΣ ΥΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΠΡΩΙΝΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 29 ΙΟΥΛΙΟΥ 1927
Καλλινίκου Θεοτ.

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΗ ΜΙΑ. ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘ. "ΕΛΛΗΝΙΚΗ,, | ΕΤΟΣ Γ' ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 310 ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 9—99 | ΓΡΑΦΕΙΑ ΠΛΑΤΕΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ (ΜΕΓΑΡΟΝ ΓΙΑΝΝΑΡΟΥ) | ΙΔΙΟΚΤΗΤΑ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ ΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ (ΓΩΝΙΑ)

Η ΠΡΟΚΛΗΣΙΣ

Ἤλπισεν ὁ ἀντιβενιζελικὸς Λαός, ὅτι οἱ ἀκαταδίωκτοι ἐγκληματίαι κατὰ τῶν ἐλευθεριῶν καὶ τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ, θὰ ἐξετίμων τὴν ἔναντι αὐτῶν ἀνοχήν του. Ἤλπισεν ὁ ἀντιβενιζελικὸς Λαός, ὅτι οἱ πολυώνυμοι κοινοὶ ἐγκληματίαι οἱ ἐπιδραμόντες ἐναντίον αὐτοῦ κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 1922 θὰ ἐπείθοντο ὅτι ἡ σιωπή των θὰ ἦτο ὁ καλύτερος τρόπος ὅπως λησμονηθοῦν τινὰ τῶν ἐγκλημάτων. Ἤλπισεν ὁ ἀντιβενιζελικὸς Λαός, ὅτι ὁμιλῶν περὶ ἀποφυγῆς ἀντεκδικήσεων ἐκ μέρους αὐτοῦ δὲν θὰ παρεξηγεῖτο ὡς ἑκούσιον θῦμα. Ὁ ἀντιβενιζελικὸς Λαὸς ἠπατήθη εἰς τὰς ἐλπίδας του ταύτας. Διότι οἱ ἐγκληματίαι ἐπίστευσαν ὅτι δύνανται νὰ στρέφωνται πάντοτε κατ' αὐτοῦ ἀτιμωρητεί, ὅτι δύνανται ἄνευ δισταγμοῦ νὰ ἐπιτίθενται κατ' αὐτοῦ.

Καὶ ἐμφανίζονται οἱ ἄνθρωποι μὲ τὰς αἱμοσταγεῖς χεῖρας ἄλλος ὡς στρατοκράτης διὰ νὰ ἀπειλήσῃ τὸν Λαὸν μὲ νέα κινήματα, ἄλλος ὡς πολιτικὸς διὰ νὰ παρασύρῃ τὸν στρατὸν πρὸς νέας ἐξεγέρσεις, ἄλλος ὡς φρουρὸς τῆς πλαστῆς δημοκρατίας διὰ ν' ἀπειλήσῃ ἐν ὀνόματι αὐτῆς τὸν Λαόν. Μὲ πρωτοφανῆ κυνισμὸν οἱ ἀνάξιοι πολιτικοὶ καὶ οἱ ὀλίγοι φυγάδες ἀξιωματικοί, ζητοῦν νὰ καλύψουν τὰ ἐγκλήματα αὐτῶν μὲ ἄλλα, νέα διαρκῶς ἐγκλήματα. Καὶ ἐκτοξεύουν ἀπειλὰς ἐναντίον τοῦ ἀντιβενιζελισμοῦ ὅταν αἰσθάνωνται τὸ ἔδαφος αὐτῶν διαφεῦγον ὑπὸ τοὺς πόδας των, ὁσάκις πείθονται ὅτι εἰς νέας ἀποτυχίας καὶ νέα δεινὰ ὁδηγοῦν τὴν Χώραν. Τότε ἐνθυμοῦνται τὸν ἀντιβενιζελισμὸν διὰ νὰ ἐπιδείξουν τὴν ἐγκληματικὴν διάθεσίν των, ὡς ἔπραττον οἱ Σουλτάνοι ὅπως ἐπιδείξουν τὴν δύναμίν των σφάζοντες τοὺς Ἀρμενίους. Ἀλλ' ὁ ἀντιβενιζελισμὸς δὲν εἶνε κόμμα ἐξ Ἀρμενίων. Θ' ἀγωνισθῇ ἐναντίον τῶν παντὸς εἴδους ἐγκληματιῶν καὶ ὀφείλουν νὰ εἶνε βέβαιοι πλέον, ὅτι οὐδεμία φροντὶς θὰ ὑπάρξῃ ἡ ὁποία θὰ παρακωλύσῃ τὴν ἀντίστασιν. Ὑπῆρχε διὰ τὸν ἀντιβενιζελισμὸν ὁ δισταγμὸς διὰ τὰς μεγάλας ὑποθέσεις τῆς Πατρίδος. Ἀλλ' ὅταν τοὺς δισταγμοὺς αὐτοὺς ἐκμεταλλεύεται ὁ ἀντίπαλος καὶ ἄλλοτε δολοφονεῖ τοὺς πολιτικούς του, ἄλλοτε ἐκδιώκει τὸν Βασιλέα, ἄλλοτε ἀνατρέπει τὸ πολίτευμα, ἄλλοτε φονεύει πολίτας ἀόπλους, τότε οἱ δισταγμοὶ ἐγκαταλείπονται, τότε οἱ δισταγμοὶ ἀποτελοῦν ἔγκλημα. Καὶ ὑπάρχει πλέον μόνον ἡ θέλησις διὰ τὴν ἀντίστασιν ἢ τὴν ἐπίθεσιν ἐναντίον οἱασδήποτε τυραννίδος καὶ ἐναντίον οἱουδήποτε κακοποιοῦ, ὁ ὁποῖος ἐμφανίζεται ἄλλοτε ὡς σωτὴρ τῆς πατρίδος καὶ ἄλλοτε ὡς προασπιστὴς τῆς δημοκρατίας.

Οἱ ἀντίπαλοι ἡμῶν ὀφείλουν νὰ εἶνε βέβαιοι ὅτι ἡ δημοκρατία θὰ πέσῃ. Διότι εἶνε πολίτευμα νόθον, διότι εἶνε προϊὸν βίας, διότι ἐπεβλήθη διὰ τῆς λόγχης καὶ ἐκυρώθη διὰ τῆς νοθείας. Θὰ πέσῃ ἡ δημοκρατία μὲ πᾶσαν θυσίαν καὶ μετ' αὐτῆς πάντες ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι, παραμείναντες ἀκαταδίωκτοι, θεωροῦν ἑαυτοὺς ὡς δεσπότας καὶ κυρίους τῶν τυχῶν τῆς Πατρίδος, ὡς κυρίους τῆς περιουσίας καὶ τῆς ζωῆς τῶν ἀντιπάλων των πολιτῶν. Δύνανται νὰ πεισθοῦν πλέον, ὅτι ὁ ἀγὼν θὰ εἶνε σκληρός. Δὲν θὰ εὕρουν ἀντιπάλους προσφέροντας τὸν τράχηλον εἰς τὴν μάχαιραν τοῦ αὐθέντου.

Θὰ εὕρουν ἔναντι αὐτῶν ἕνα Λαὸν ἀδιαφοροῦντα διὰ πάντα καὶ ἐνδιαφερόμενον μόνον διὰ τὴν ζωήν του καὶ τὴν ἐλευθερίαν του, ἕνα Λαόν, ὅστις θὰ εἶνε ἀμείλικτος ἔναντι ἐκείνων, τοὺς ὁποίους, αὐτὸς μὲν περιεφρόνησεν, ἐκεῖνοι δὲ ὑψοῦνται κατ' αὐτοῦ αὐθάδεις καὶ ἀναίσχυντοι, μὴ διστάζοντες νὰ ἐκθέσουν καὶ τὰς σκέψεις των εἰς ὁλοσέλιδον ὑπὸ τύπον ἄρθρου κακοήθειαν.

Ὁ ἀντιβενιζελικὸς Λαὸς εἶχε διακηρύξει διὰ τῶν πολιτικῶν καὶ τοῦ Τύπου αὐτοῦ, ὅτι δὲν ποθεῖ ἀντεκδικήσεις ἐναντίον τῶν ἐγκληματιῶν. Εἰς ἀπάντησιν, οἱ ἐγκληματίαι ἐκτοξεύουν κατ' αὐτοῦ ἀπειλὰς καὶ προκλήσεις. Δέχεται ταύτας. Καὶ παρέχει εἰς αὐτοὺς τὴν διαβεβαίωσιν, ὅτι ἐπιθυμεῖ, ἐπὶ τέλους, μίαν σύγκρουσιν διὰ νὰ λήξῃ ἡ ἱστορία αὐτὴ τῶν προκλήσεων, διὰ νὰ συντριβοῦν οἱ ἐγκληματίαι, διὰ νὰ ἀπαλλαγῇ ἡ Πατρὶς τοῦ αἴσχους τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν.

Δέχεται τὰς προκλήσεις καὶ εὔχεται ταχέως νὰ ἔλθῃ ἡ στιγμὴ καθ' ἣν θὰ θελήσουν νὰ κινηθοῦν κατ' αὐτῶν οἱ ἄνθρωποι μὲ τὰς αἱμοσταγεῖς χεῖρας. Τότε θὰ σωθῇ ἡ Πατρίς. Διότι τότε θὰ συντριβῇ ὁλόκληρον τὸ συγκρότημα αὐτὸ μὲ τὰ ἐγκλήματα, τὰς δημοκρατίας, τὰς κλοπάς, τὰς προδοσίας.

Ὁ ἀντιβενιζελισμὸς θ' ἀμυνθῇ ἔστω καὶ ἂν πρόκειται νὰ ὑποστῇ πᾶσαν θυσίαν. Δὲν εἶνε αἱ πρῶται θυσίαι. Ὁ ἀντίπαλος δύναται νὰ ἐπιτεθῇ. Ὁ ἀντιβενιζελισμὸς εὑρίσκεται εἰς τὴν θέσιν του...

ΣΥΜΒΟΛΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΚΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑΝ

Ο ΠΡΙΓΚΗΨ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΙ ΤΗΝ ΒΕΝΙΖΕΛΙΚΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΝ

ΠΟΙΟΙ ΕΣΥΡΑΝ ΤΗΝ ΧΩΡΑΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΑΙΡΕΣΙΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΝ

ΑΙ ΤΡΑΓΙΚΑΙ ΣΤΙΓΜΑΙ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΣΕΩΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ «ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ» ΤΟΥ ΠΡΙΓΚΗΠΟΣ

9ον

Ὁ Βασιλεὺς ἐδέχθη ἐπίσης πολυάριθμα ψηφίσματα προερχόμενα ἀπὸ συλλόγους τῶν δικηγόρων, τῶν ἰατρῶν κ.λ.π.

Ὅλοι διεμαρτύροντο, διεκήρυσσον τὴν ἀφοσίωσίν των καὶ ἤλπιζον ταχεῖαν τὴν ἐπάνοδον τοῦ Βασιλέως.

Ἀργὰ τὸ ἀπόγευμα μετέβημεν εἰς τὸ Παλαιόκαστρον, μικρὸν λοφίσκον στεφόμενον ἀπὸ τὰ πεῦκα καὶ κυπαρίσσια καὶ ὅπου ἀναπαύεται ἐν εἰρήνῃ ὁ Πατήρ μας. Ὁ Βασιλεὺς ἐζήτησε νὰ μείνῃ μόνος μὲ τοὺς συγγενεῖς του διὰ τελευταίαν φοράν.

Εὑρισκόμεθα ἐκεῖ, ὅμιλος μελαγχολικὸς σιωπηλός, περιστοιχίζων τὸν ἁπλοῦν καὶ ἀπέριττον ἐκεῖνον τάφον καὶ οὐδέποτε αἱ προσευχαί μας ὑπῆρξαν τόσον ἔνθερμοι.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἐγένοντο πυρετώδεις αἱ προετοιμασίαι διὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Βασιλέως.

Ἐκ τῶν ὀλίγων ἐλαφρῶν σκαφῶν, τὰ ὁποῖα εἶχον διαφύγει τὴν παράδοσιν τοῦ στόλου μας, τὸ μόνον χρησιμοποιήσιμον ἦτο ἡ «Σφακτηρία», μικρὸν ἀτμόπλοιον, τὸ ὁποῖον ὁ Πατήρ μου ἐχρησιμοποίει ἄλλοτε ὡς θαλαμηγόν. Τοῦτο ἐ[πανέ]φερε νὰ ἐπισκευασθῇ διὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν Βασιλέων.

ΠΡΟΣ ΩΡΩΠΟΝ

Μετὰ μίαν πρόχειρον ἐπισκευήν, ἡ θαλαμηγὸς ἀπεστάλη εἰς Ὠρωπόν, μικρὸν χωρίον τοῦ κόλπου τῆς Εὐβοίας, τὸ ὁποῖον εἶχεν ὑποδειχθῆ ὡς τόπος ἐπιβιβάσεως. Λόγῳ τῆς ἐξ Ἀθηνῶν μεγάλης του ἀποστάσεως δὲν θὰ ἐφείλκυε τὸ ἡ προσοχὴ τοῦ κοινοῦ ἐκτῆς ἐπιβιβάσεως.

Ἡ «Σφακτηρία» κατέπλευσεν εἰς Ὠρωπὸν τὴν νύκτα τῆς Τετάρτης πρὸς τὴν Πέμπτην (13-14 Ἰουνίου).

Ὁ κ. Ζοννάρ, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἀρκεσθῆ εἰς τὸ ὅτι ἀπεμάκρυνε τοὺς Βασιλεῖς ἐξ Ἀθηνῶν, τοὺς εἶχεν ἀφίσει κατ' ἀρχὰς ἐλευθερίαν νὰ κανονίσουν ὅπως ἐπεθύμουν τὴν ἀναχώρησίν των ἐξ Ὠρωποῦ.

Ἀλλὰ ἀναμφιβόλως τὸ πρὸς Τατοΐ προσκύνημα τοῦ κοινοῦ τὸν εἶχεν ἀνησυχήσει, διότι τώρα ἠξίου παρὰ τοῦ βασιλικοῦ ζεύγους νὰ ἀναχωρήσῃ ἐξ Ὠρωποῦ μόλις θὰ ἔφθανεν ἡ «Σφακτηρία» δηλαδὴ τὴν 2αν πρωϊνὴν ὥραν.

Ἡ Κυβέρνησις παρέστησεν εἰς τὸν κ. Ζοννὰρ ὅτι τὸ νυκτερινὸν ταξείδιον ἀπὸ Τατοΐου εἰς Ὠρωπὸν ἦτο ἀρκετὰ δύσκολον, λόγῳ τῆς καταστάσεως τῶν ὁδῶν καί, ἰδιαιτέρως, λόγῳ τῆς πολὺ εὐπαθοῦς ὑγείας τοῦ νεωτέρου τῶν τέκνων τοῦ Βασιλέως, τῆς μικρᾶς Αἰκατερίνης, τετραέτιδος μόλις.

Ἀνεχωρήσαμεν λοιπὸν ὅλοι ἐκ τοῦ Τατοΐου τὴν Πέμπτην πρὸ τῆς 8ης πρωϊνῆς ὥρας.

Ἀπὸ ὄρθρου βαθέως ἡ ὁδὸς ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Ὠρωπὸν εἶχε κυριολεκτικῶς καλυφθῆ ἀπὸ ὀχήματα παντὸς εἴδους, μεταφέροντα τοὺς κατοίκους τῆς πρωτευούσης καὶ ὅλων τῶν γειτονικῶν χωρίων εἰς τὸ σημεῖον, ἀπὸ τοῦ ὁποίου θὰ ἐπεβιβάζετο ὁ Βασιλεύς.

Μεταξὺ αὐτῶν ἦσαν ὁ Πρωθυπουργὸς καὶ οἱ συνάδελφοί του, πολυάριθμοι πολιτικαὶ προσωπικότητες, ἀξιωματικοὶ ὅλων τῶν βαθμῶν καὶ ὅλων τῶν ὅπλων, ἀνώτεροι ὑπάλληλοι τοῦ Κράτους, πλῆθος κυριῶν καὶ πολυάριθμοι χωρικοὶ μετὰ τῶν οἰκογενειῶν των.

Ὁ Ὠρωπὸς εἶνε ἕνα μικρὸν παραθαλάσσιον χωρίον. Ἔχει ἕνα μικρὸν μόνον δρόμον μήκους 50 ποδῶν διὰ τὰς λέμβους τῶν ἁλιέων. Ὅταν ἐφθάσαμεν ἐκεῖ, ἡ κεντρικὴ ὁδὸς τοῦ χωρίου καὶ ἡ [παραλία], ἡ ἐκτεινομένη πρὸ τῆς ἀποβάθρας, ἦσαν κατάμεστοι ἀπὸ τὸν κόσμον. Ἡ ἀποβάθρα ἦτο στολισμένη μὲ ἄνθη καὶ ἑκατέρωθεν [αὐτῆς] ἦσαν αἱ κοράσιδες τοῦ Ὀρφανοτροφείου. Μόλις ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Βασίλισσα κατῆλθον τῶν ἁμαξῶν, τὸ πλῆθος τοὺς περιεκύκλωσε. Ὅλοι ἤθελον νὰ σφίξουν τὰς χεῖρας των, ἢ τουλάχιστον νὰ τοὺς ἐγγίσουν διὰ τελευταίαν φοράν. Ἐφράσσον τὴν διάβασιν καὶ μόνον μὲ βῆμα σημειωτὸν καὶ μὲ μεγάλην δυσκολίαν κατωρθώσαμεν νὰ προχωρήσωμεν πρὸς τὴν ἀποβάθραν.

Ὅσον περισσότερον ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Βασίλισσα ἐπλησίαζον πρὸς τὴν λέμβον, τόσον περισσότερον ἐνέτεινετο ἡ φρενῖτις τῶν ἐκδηλώσεων. Προσεπάθουν νὰ τοὺς συγκρατήσουν διὰ τῆς βίας. Πολλοὶ εἶχον ριφθῆ εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἐπλησίαζον πρὸς τὴν λέμβον. Ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Βασίλισσα, ἀφοῦ ἀντήλλαξαν μερικὰς ἀκόμη χειραψίας δεξιᾷ καὶ ἀριστερᾷ, κατῆλθον εἰς τὴν λέμβον. Ἡμεῖς οἱ ἄλλοι ἐπεράσαμεν τὰς μεγαλυτέρας δυσκολίας τοῦ κόσμου διὰ νὰ τοὺς ἀκολουθήσωμεν.

Ο ΑΠΟΧΩΡΙΣΜΟΣ

Ἐν μέσῳ τῶν θρήνων, οἱ ὁποῖοι διέσχιζον τὸν ἀέρα, ἡ λέμβος ἐτέθη εἰς κίνησιν ἀργά-ἀργά, ἐνῷ οἱ ἄνθρωποι εἰς τὴν ξηρὰν ἐγονυπέτουν καὶ ἐτείνον τὰς χεῖρας πρὸς τοὺς ἡγεμόνας.

Ἡ σκάφη, ποὺ ἔσχιζε τὴν καρδιὰν καὶ ὁ Βασιλεὺς ἔδωσε διαταγὴν ν' ἀπομακρυνθῶμεν τὸ ταχύτερον. Δὲν παρετείναμεν τὴν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τοῦ πλοίου παραμονήν μας. Ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένεια ἀπεχαιρέτησε τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ συνεκεντρώθη εἰς τὴν γέφυραν.

Ἡ σκληρὰ στιγμὴ τοῦ ἀποχωρισμοῦ εἶχε φθάσει καὶ ἐβιαζόμεθα νὰ θέσωμεν ἕνα τέρμα εἰς τὴν δοκιμασίαν αὐτήν...

Ἐπιστροφὴ πρὸς τὰς Ἀθήνας μέσα εἰς τὰ ὀχήματά μας.

Φθάσαντες εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ λοφίσκου, ὁ ὁποῖος δεσπόζει τῆς θαλάσσης, ἠδυνήθημεν νὰ διακρίνωμεν διὰ τελευταίαν φοράν, εἰς μίαν ἀστραπήν, τὸν καπνὸν τῆς «Σφακτηρίας», ἡ ὁποία ἔπλεε πρὸς τὴν Ἰταλίαν.

ΠΡΙΓΚΗΨ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

Σ. Σ. Τὸ δεύτερον μέρος τῶν «Ἀπομνημονευμάτων» τοῦ πρίγκηπος, τὸ ἀφορῶν εἰς τὰ μετὰ τὴν πρώτην ἀπομάκρυνσιν τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου γεγονότα, θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὸ προσεχὲς τεῦχος τῆς «Παρισινῆς Ἐπιθεωρήσεως», ὅπόθεν καὶ θὰ τὸ ἀναδημοσιεύσωμεν ἐν μεταφράσει διὰ τοὺς ἀναγνώστας τῆς «Ἑλληνικῆς».

ΤΑ ΣΗΜΕΡΙΝΑ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, 29 ΙΟΥΛΙΟΥ

ΤΑ ΚΕΡΔΗ

Ὁ βενιζελισμὸς ἐπιδεικνύει ἐσχάτως περίεργον ἐνδιαφέρον πρὸς ἀντικομμουνιστικὴν δρᾶσιν. Δὲν γνωρίζομεν τὴν αἰτίαν τοῦ τοιούτου ὀψίμου ἐνδιαφέροντος. Διότι ἐκεῖνος ὅστις δὲν δύναται νὰ κινηθῇ ἐναντίον τοῦ κομμουνισμοῦ εἶνε ὁ βενιζελισμός, ὅστις διὰ τῶν κινημάτων, τῶν ἐγκλημάτων καὶ τῆς καθόλου πολιτικῆς αὐτοῦ ὁδηγεῖ πρὸς τὴν πλήρη ἀναρχίαν. Δὲν εἶνε, ἑπομένως, αὐτὸς ὁ ἁρμόδιος νὰ προασπίσῃ τὴν Χώραν καθ' οἱουδήποτε κινδύνου, ἀφοῦ οὗτος ἀποτελεῖ διὰ τὴν Ἑλλάδα τὸν μέγιστον ἐκ τῶν κινδύνων. Τὸν κομμουνισμὸν—καὶ μετ' αὐτοῦ τὸν βενιζελισμὸν ὡς σύμμαχόν του—θὰ συντρίψῃ ὁ ἀντιβενιζελισμός, διότι μόνον ἡ Βασιλεία ἐξασφαλίζει τὴν Χώραν ἀπὸ τοῦ κομμουνιστικοῦ κινδύνου. Ἀλλὰ τὸ ὄψιμον βενιζελικὸν ἐνδιαφέρον, κατὰ πᾶν ἐνδεχόμενον, ἔχει τὴν πηγήν του εἰς κέρδη καλά, τὰ ὁποῖα ξένη τις πρεσβεία δὲν θὰ ἐδίσταζεν ἴσως νὰ προσφέρῃ. Δὲν δύναται ἄλλωστε νὰ ὑπάρξῃ διὰ τὸν βενιζελισμὸν πατριωτισμὸς ἄνευ χρηματικοῦ κέρδους.

Ο ΚΟΛΑΦΟΣ

Ὁ κ. Ἡγέτης τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος διετύπωσεν ὡρισμένας ἐπιφυλάξεις ἐπί τινων σημείων τῶν περιφήμων συμφωνιῶν τοῦ κ. Καφαντάρη. Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως συνεννοήσεις διεξάγονται διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν συμφωνιῶν, ἐνῷ ὁ κ. Τσαλδάρης διατηρεῖ πάντοτε τὰς ἐπιφυλάξεις αὐτοῦ. Ἐρωτῶμεν: Διὰ σκοπόν τινα ὁ κ. Τσαλδάρης διετύπωσε τὰς ἐπιφυλάξεις; Ἀφοῦ δὲ αἱ ἐπιφυλάξεις του δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψει, δὲν φρονεῖ ὁ κ. Ἡγέτης τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, ὅτι τοῦτο ἀποτελεῖ ἰσχυρὸν κόλαφον κατ' αὐτοῦ; Εἶνε πάντως πρωτοφανὲς τὸ θέαμα ὑπουργοῦ τοιούτου δεχομένου κόλαφον, ὅστις ἀντὶ ἀπαντήσεως ἄλλης ἀρκεῖται νὰ διατυπώσῃ καὶ ἐπὶ τοῦ κολάφου ἐπιφυλάξεις.

ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟΝ

Νέα χθές, μεγάλη καὶ αὐτὴ πυρκαϊά, νέα βλάβη, μεγάλη ἐπίσης καὶ αὐτὴ τῶν πυροσβεστικῶν ἀντλιῶν. Διὰ τὸ στοιχειῶδες γόητρον τοῦ Κράτους ἐπιβάλλεται νὰ μὴ προσκαλῆται ἡ πυροσβεστικὴ ὑπηρεσία εἰς τὰς πυρκαϊάς. Ἂς καίονται αἱ οἰκίαι, ἀφοῦ πάντως θὰ καοῦν μετὰ ἢ ἄνευ ἀντλιῶν. Διατί νὰ ἐξευτελίζηται καὶ τὸ Κράτος;

ΑΞΙΟΙ

Συνεργάτης καὶ σύμβουλος τοῦ Ν. Πλαστήρα ἐνεφανίσθη χθὲς καλῶν τὸν στρατὸν εἰς βοήθειαν τῆς δημοκρατίας. Ἀλλὰ μήπως εἶνε ἡ δημοκρατία καλυτέρα ἀπὸ αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον; Ἄξιος, λοιπόν, ὁ συνήγορος καὶ ἀξία δι' αὐτὸν ἡ δημοκρατία.

ΣΥΜΦΩΝΟΣ

Ὁ κ. Μεταξᾶς ἔμεινεν ἀπολύτως σύμφωνος μὲ τὸν κ. Καφαντάρην ἐπὶ πάντων τῶν ζητημάτων. Ἡ δήλωσις ἦτο περιττή. Οἱ βενιζελικοὶ εἶνε πάντοτε σύμφωνοι μεταξύ των. Εἶνε δὲ βενιζελικὸς ὁ κ. Μεταξᾶς.

ΥΠΟΔΙΚΟΙ

Πληροφορία ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης βεβαιοῖ ὅτι πλεῖστοι ὑπόδικοι κρατοῦνται ἐπὶ μακρὸν χρόνον χωρὶς νὰ ὑποβάλουν μήνυσιν ἐπὶ παρανόμῳ κατακρατήσει. Τί ἐννοεῖ λοιπὸν τὸ ὑπουργεῖον; Ὅτι θὰ κρατοῦνται ἐπ' ἄπειρον ἐφ' ὅσον δὲν ὑποβάλλουν μήνυσιν; Διατί δὲ κρατοῦνται ὡς ὑπόδικοι καὶ δὲν δικάζονται; Νομίζομεν ὅτι τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης ἀντὶ νὰ προβάλῃ τοῦτο ὡς ἐπιχείρημα ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως, θὰ ἔπρεπε νὰ ζητήσῃ εὐθύνας ἀπὸ τὰς Δικαστικὰς Ἀρχὰς διὰ τὴν παράνομον κράτησιν τῶν ἀτυχῶν ὑποδίκων.

ΜΕΤΑ ΤΑΣ ΔΗΛΩΣΕΙΣ

Ο ΣΕΡ ΩΣΤΕΝ ΤΣΑΜΠΕΡΛΑΙΝ
τοῦ ὁποίου αἱ προχθεσιναὶ σπουδαιόταται δηλώσεις εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων ἀποτελοῦν τὸ ζήτημα τῆς ἡμέρας.

ΤΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Μᾶς διατυποῦνται παράπονα, ὅτι πολλὰ Διατάγματα ἐπειγούσης φύσεως μένουν ἐπὶ μῆνας μὲν ἀνυπόγραφα εἰς τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον. Νομίζομεν, ὅτι οἱ κ.κ. Ὑπουργοὶ εἶνε ὑποχρεωμένοι ἐν μέσῳ τῶν ἀσχολιῶν των ἐπὶ τῶν γενικῶν ζητημάτων ν' ἀπασχοληθοῦν ὀλίγον καὶ πρὸς ὑπογραφὴν τῶν τοιούτων ἐγγράφων, ἐφόσον διὰ τοῦ χρονισμοῦ τούτων δὲν ἐπηρεάζονται μόνον καιρίως τὰ συμφέροντα τῶν συναλλασσομένων πρὸς τὸ Κράτος, ἀλλὰ καὶ τὰ συμφέροντα διαφόρων περιφερειῶν τῆς Χώρας. Ἰδιαιτέρως συνιστῶμεν μέριμναν ἐπὶ τούτου εἰς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως.

ΟΜΟΙΟΤΗΣ

Αἱ πυροσβεστικαὶ ἀντλίαι ὁμοιάζουν καταπληκτικῶς μὲ τὸν κ. Τσαλδάρην. Ὅταν κληθοῦν εἰς πυρκαϊὰν προβάλλουν καὶ αὐταὶ ἐπιφυλάξεις. Ὅπως ἀκριβῶς ὁ κ. Τσαλδάρης ὅταν εὑρεθῇ πρὸ οἱουδήποτε ζητήματος.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ

— Τί πράξει θὰ εἶνε ἡ ἵδρυσις τῆς νέας Τραπέζης;
— Ἐκλογικός.

ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ

Ὁ νέος ἀγαποῦσε μὲ φανατισμὸν τὸ εὔμορφο καὶ πλούσιο κορίτσι:

— Χρυσοῦλι μου, τῆς ἐκραύγαζε σ' ὅλους τοὺς τόνους καὶ σ' ὅλες τὶς νότες τοῦ ἔξω ἐκ τοῦ πενταγράμμου, σ' ἀγαπῶ τρελλά, μανιακά, παράφορα καὶ θὰ σὲ πάρω, ἀκόμη καὶ ἂν πρόκειται γιὰ νὰ τὸ κατορθώσω, νὰ κάψω τὴ Θεσσαλονίκη!

— Τὸ κακὸ εἶνε ὅμως ὅτι ἐγὼ δὲ σ' ἀγαπῶ, πτωχέ μου ἄνθρωπε, ἀπαντοῦσε μὲ τὴν σκληρὴν εἰλικρίνειαν τῆς γυναικός, ἡ νέα[...].

Τότε ὁ νέος, ἀφοῦ ἔκλαψε καὶ τὰ δάκρυά του ἐχάραξαν αὐλάκια πύρινα ἐπάνω στὴν χλωμὴν ἄργιλον τῶν παρειῶν του, ἀφοῦ ὠλόλυξε καὶ τὰ ἀναφυλλητά του ἐκτύπησαν τὰ κλειστὰ παράθυρα τῆς ἀνοικτίρμονος ὡραίας, ἐγονάτισε καὶ τὰ γόνατά του ἔσκαψαν τὸν πρὸ τοῦ σπιτιοῦ της δρόμον, εἶδε ὅτι πιὰ ὅλα αὐτὰ καὶ ἡ πόρτα της ἔμενε κλειστὴ καὶ τὰ παντζούρια της ἐρμητικὰ σφαλισμένα καὶ ἡ καρδιά της παγωμένη, ὡς ἐὰν ἦτο ρωσικὸ λαυράκι...

Τότε ἐστοχάσθηκε ὅτι μία τοῦ ἔμενε ὁδὸς γιὰ νὰ φθάσῃ μέχρι τῶν ὑψέλων τῆς ἀγάπης της: ὁ θάνατος.

Ὅθεν ἐπῆρε φαρμάκι, ἐσταύρωσε τὰ χέρια καὶ ἐπερίμενε τὸν χάρον, ψελλίζοντας τὸ ὄνομα τῆς ἐκείνης· ὅμως—οἱ ἐρωτευμένοι εἶνε ἑφτάψυχοι—ὁ νέος δὲν ἀπέθανε· ἐπέζησε καὶ τότε, ὢ τοῦ θαύματος! Εἶδε τὸν φοβερόν του ἔρωτα ἡ κόρη καὶ ἡ καρδιά της ἐλύγισε πρὸς τὴν εὐσπλαχνίαν.

— Αἴ, καλὰ λοιπόν, πάρε με! τοῦ εἶπε, ἀνοίγοντάς του τὶς ἀγκάλες της.

Προσωρινῶς καὶ τὴν ἕκτην ἀπογευματινὴν ἐπρόκειτο νὰ γίνουν οἱ γάμοι· τότε συνέβη κάτι τὸ καταπληκτικό, ποὺ ἀφίνει ἐννεὸν κάθε ψυχολόγον. Τοῦτο: Ὁ γαμβρὸς ἀντὶ νὰ κατευθυνθῇ πρὸς τὸ σπίτι τῆς ἀγαπημένης του νύφης, ἐκτύπησε τὴν πόρταν ἑνὸς δυσωνύμου [οἴκου], μπῆκε σ' ἕνα φιλόξενο ἐντευκτήριο ἡδονῆς, κατέβαλε τὸ τίμημα, ἐγδύθηκε, ἐξαπλώθηκε σ' ἕνα κρεββάτι καὶ μετ' ὀλίγον ξερὸς πυροβολισμὸς ἀνεστάτωσε τὸ σπίτι.

Ὅταν ὥρμησαν στὸν θάλαμον, τὸν βρῆκαν νεκρόν, μὲ τρυπημένον ἀπὸ σφαῖραν τὸν ὀριστερὸν κρόταφον· εἶχε αὐτοκτονήσει!

Καὶ τώρα πῆτε μου: Ἐκαταλάβατε τίποτε ἀπὸ τὸ ψυχολογικὸ αὐτὸ αἴνιγμα τοῦ νέου; Ὡρισμένως σταματᾷ τὸ μυαλὸ τοῦ ἀνθρώπου· μία ἐξήγησις χωρεῖ: ὅτι ὁ πτωχὸς ἄνθρωπος ἀπὸ τὴν ὑπερβολικὴν χαράν του ἐτρελλάθηκε, δι' ὃ καὶ ἀντὶ νὰ κοιμηθῇ στὰς ἀγκάλας μιᾶς παρθένου, ἐπροτίμησε νὰ σκοτωθῇ στὴν κλίνην μιᾶς μαγδαληνῆς.

ΣΙΣΥΦΟΣ

ΑΠΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ "ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ,,
Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩ ΡΟΚΦΕΛΛΕΡ
ΠΩΣ ΕΣΧΗΜΑΤΙΣΑΝ ΤΗΝ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑΝ ΤΟΥ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ
ΤΡΙΑ ΑΡΘΡΑ ΤΟΥ ΑΓΓΛΟΥ ΛΟΡΔΟΥ ΡΗΗΒΣ
ΓΡΑΦΕΝΤΑ ΔΙΑ ΤΗΝ "ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ,,

ΑΙ ΕΟΡΤΑΙ ΤΩΝ ΔΕΡΒΕΝΑΚΙΩΝ

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Τσαλδάρης καὶ ὁ Μητροπολίτης Κορινθίας κ. Δαμασκηνὸς καθ' ἣν στιγμὴν ὁ [...] καταθέτει [...] τοὺς νεκροὺς τῆς μάχης τῶν Δερβενακίων.
(Περιγραφὴν βλέπε εἰς τὴν 2αν σελίδα)

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΤΩΝ ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΩΝ

ΟΛΟΚΛΗΡΟΣ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΟΣ ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΟΣ ΑΠΕΤΕΦΡΩΘΗ ΧΘΕΣ ΤΟ ΑΠΟΓΕΥΜΑ ΕΝΤΟΣ ΕΛΑΧΙΣΤΗΣ ΩΡΑΣ

ΕΠΥΡΠΟΛΗΘΗΣΑΝ 65 ΟΙΚΙΑΙ ΚΑΙ ΕΜΕΙΝΑΝ ΑΣΤΕΓΑ 2500 ΑΤΟΜΑ

ΥΠΟ ΤΑ ΕΡΕΙΠΙΑ ΕΤΑΦΗΣΑΝ ΚΑΙ ΑΡΚΕΤΑ ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΘΥΜΑΤΑ

ΤΑ ΔΡΑΜΑΤΙΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΚΗΔΙΑΣ ΤΩΝ ΑΡΜΟΔΙΩΝ

ΤΡΑΓΙΚΑΙ ΣΚΗΝΑΙ ΤΡΟΜΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΟΦΡΟΣΥΝΗΣ

Ἡ χθεσινὴ τεραστία πυρκαϊὰ τοῦ συνοικισμοῦ Κωνσταντινουπολιτῶν, τοῦ κειμένου μεταξὺ τῆς ἐπαύλεως Θὼν καὶ τοῦ Γηροκομείου, πυρκαϊὰ προελθοῦσα κυρίως ἀπὸ τὴν ἀβελτηρίαν καὶ τὴν ἀμεριμνησίαν τῶν διευ[θυνόντων] καὶ εἰς τὰ ἄλλα τετράγωνα τοῦ συνοικισμοῦ, ἀποτελουμένου ἀποκλειστικῶς ἀπὸ ξυλίνας παράγκας.

Οἱ κάτοικοι, ἀπελπισθέντες ἀπὸ τὴν μὴ ἔγκαιρον βοήθειαν τῆς πυροσβεστικῆς ὑπηρεσίας, ἤρχισαν μεταφέροντες [...] φ[θ]άνοντες εἰς τὸν συνοικισμὸν πολλοὶ ἄνδρες ἀλλόφρονες καὶ γυναῖκες, ἐγκαταλείψαντες ἅμα τῇ πληροφορίᾳ τῆς πυρκαϊᾶς τὰς ἐργασίας των.

Εἰς τὸν συνοικισμὸν εὕρισκον ὅλας τὰς παράγκας ἀποτεφρωμένας μέχρ[ι]

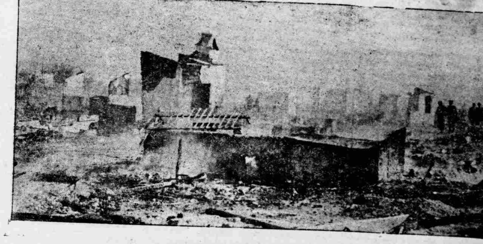

Ο ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΟΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΥΡΚΑΪΑΝ

[...]θυνόντων τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Προνοίας, ἔρριψεν εἰς τὸ ὕπαιθρον, ἀστέγους, ἄνευ ἐπίπλων, ἄνευ καὶ ἐλαχίστης περιουσίας ἄνω τῶν 2 χιλιάδων δυστυχισμένων προσφύγων.

Τὸ θέαμα τῶν γυναικῶν καὶ τῶν παιδιῶν ποὺ ἔκλαιον καὶ ἐβλασφήμουν μετὰ τὴν κατάπαυσιν τοῦ πυρὸς εἰς τὸν ἔναντι τοῦ καέντος συνοικισμοῦ γυμνὸν χῶρον, ἦτο τραγικόν. Ἔπιπλα ἡμίκαυστα, στρωμναὶ ἀπερρακωμέναι, κλῖναι κατεστραμμέναι, μαγειρικὰ σκεύη καὶ ἄλλα ἀντικείμενα οἰκιακῆς χρήσεως, ὁλόκληρος ἡ περιουσία τῶν δυστυχῶν κατοίκων τοῦ συνοικισμοῦ, ἔκειτο ἐκεῖ φύρδην-μίγδην.

ΠΩΣ ΠΡΟΕΚΛΗΘΗ

Ἡ πυρκαϊὰ προεκλήθη καὶ ἐξειλίχθη ὡς ἑξῆς: Εἰς τὸ 5ον τετράγωνον τοῦ συνοικισμοῦ, μία γυναῖκα ἠσχολεῖτο μὲ τὸ πλύσιμον τῶν ἐνδυμάτων τῆς οἰκογενείας της. Ἀπὸ τὸ πῦρ, τὸ ὁποῖον ἦτο ἀνημμένον, μία σπίθα ἔφθασε μέχρι τοῦ ἐσωτερικοῦ τοῦ δωματίου της, εὗρε εὔφλεκτον ὕλην καὶ συνετέλεσε εἰς τὸ ν' ἀνάψῃ τὸ τετράγωνον ἐκεῖνο. Ὁ βόρειος ἄνεμος, ὁ ὁποῖος ἔπνεε τὴν ἀπογευματινὴν αὐτὴν ὥραν, μετέδωκεν ἀκαριαίως τὸ πῦρ καὶ εἰς τὰ ἄλλα τετράγωνα τοῦ νέου τμήματος τοῦ συνοικισμοῦ. Οὐδεὶς ἠδυνήθη νὰ παράσχῃ προχείρως τὴν βοήθειάν του διὰ τὴν κατάσβεσιν τοῦ πυρὸς εἰς τὴν ἀρχήν του. Οἱ ὀλίγοι κάτοικοι, οἱ ὁποῖοι εὑρίσκοντο ἐκεῖ πανικόβλητοι, ἔσπευδον νὰ σώσουν τὰ ἔπιπλα τῶν οἰκημάτων των, ἐξάλλου δὲ εἰδοποιήθη ἡ πυροσβεστικὴ ὑπηρεσία, ὅπως ἀποστείλῃ ἐγκαίρως τὰς ἀντλίας.

Ἐν τῷ μεταξὺ τὸ πῦρ προυχώρησε [...] τὰ ἔπιπλά των εἰς τὸ ἐκεῖθεν τῆς λεωφόρου Κηφισσιᾶς μέρος καὶ αἱ γυναῖκες ἔσπευδον νὰ σώσουν τὰ μικρὰ τέκνα των.

Μετ' ὀλίγην ὥραν ἔφθασεν εἰς τὸν τόπον τῆς πυρκαϊᾶς δύναμις χωροφυλακῆς ἐκ 400 ἀνδρῶν, ἡ ὁποία ἐβοήθησε τοὺς κατοίκους νὰ μεταφέρουν τὰ ἔπιπλα καὶ τὰ σκεύη των.

ΑΝΩ: ΤΟ ΠΛΗΘΟΣ ΣΥΡΡΕΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΟΠΟΝ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ
ΚΑΤΩ: ΤΑ ΦΟΡΤΗΓΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ ΜΕΤΑΦΕΡΟΥΝ Ο,ΤΙ ΕΙΝΕ ΔΥΝΑΤΟΝ ΝΑ ΣΩΘΗ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΟΠΟΝ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ

Αἱ ἀντλίαι τοῦ πυροσβεστικοῦ λόχου ἔφθασαν ὅταν πλέον ἡ πυρκαϊὰ ἔλαβε τεραστίας διαστάσεις, ἐχρειάσθη δὲ πολλὴ ὥρα διὰ νὰ ἀρχίσῃ ἡ λειτουργία των, διότι τὰ μηχανήματα εἶχον πάθει βλάβας. Καὶ ὁ συνοικισμὸς εἶχεν ἤδη ἀποτεφρωθῆ ἐξ ὁλοκλήρου, ὅτ' ἂν ἤρχισεν ἡ λειτουργία τῶν πυροσβεστικῶν ἀντλιῶν.

Ἐν τῷ μεταξὺ εἶχε καταφθάσει ἐπὶ τόπου καὶ ὁλόκληρος ἡ δύναμις τοῦ 2ου πεζικοῦ Συντάγματος, ἡ ὁποία ἠσχολήθη μὲ τὴν φύλαξιν τῶν ἐπίπλων, τὰ ὁποῖα μετέφερον οἱ κάτοικοι, δύο λόχοι δὲ ἀπέκοψαν τὰ πρὸ τῶν ἐπαύλεων τοῦ Θὼν δένδρα, ἐπειδὴ ὑπῆρχε φόβος νὰ προχωρήσῃ τὸ πῦρ διὰ τῶν σπινθήρων, βοηθούμενον ἀπὸ τοῦ σφοδροῦ ἀνέμου.

Ἡ πυρκαϊὰ κατέκαυσε 9 τετράγωνα τοῦ συνοικισμοῦ, ἕκαστον ἐκ τῶν ὁποίων ἀπετελεῖτο ἀπὸ 56 δωμάτια. Εἰς τὰ οἰκήματα διέμενον ἄνω τῶν 550 οἰκογενειῶν. Τὰ παραπήγματα ἦσαν ὅλα ξύλινα, ἀπετέλουν δὲ τὸ νέον τμῆμα τοῦ συνοικισμοῦ Κωνσταντινουπολιτῶν, τοῦ παλαιοῦ εὑρισκομένου ἐγγύτερον τοῦ Γηροκομείου καὶ μὴ ὑποστάντος οὐδεμίαν ζημίαν, λόγῳ τῆς ἀντιθέτου φορᾶς τοῦ ἀνέμου.

Τὸ πῦρ ὅπηνθράκωσε 3 μικρὰ παιδία, τὰ ὁποῖα εὑρίσκοντο εἰς ἓν τῶν οἰκημάτων ἐγκαταλειφθέντα ὑπὸ τῆς μητρός των, ἡ ὁποία μετέβη διὰ νὰ ἐργασθῇ, πολὺ μακρὰν τοῦ συνοικισμοῦ. Ἐκάη ἐπίσης, ἀποτεφρωθεῖσα, μία λεχὼ ἀσθενὴς μετὰ τοῦ μικροῦ τέκνου της.

Καὶ μετὰ τὴν κατάσβεσιν τοῦ πυρὸς —τὴν 5.30 μ.μ.— στρατιῶται τοῦ 2ου πεζικοῦ Συντάγματος ἐξηκολούθησαν τὴν ἔρευναν εἰς τὰ ἐρείπια τοῦ συνοικισμοῦ διὰ τὴν ἀνεύρεσιν ἀνθρωπίνων θυμάτων, καθ' ὅσον πολλαὶ οἰκογένειαι ἔχουν ἀπολέσει οἰκείους των. Ὑπέστη ἐπίσης σοβαρὰ ἐγκαύματα καὶ εἷς γέρων, ὅστις δὲν ἠδυνήθη νὰ σωθῇ τίποτε ἀπὸ τὸ οἴκημα τὸ ὁποῖον κατεῖχε.

Ἐκάησαν ἐπίσης, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, μικρὰ παραπήγματα, καφενεῖα τοῦ συνοικισμοῦ, παντοπωλεῖα κλπ. καθὼς καὶ τὸ σχολεῖον καὶ ἡ ἐκκλησία, ἀνοικοδομηθεῖσα ἐσχάτως δαπάναις τῶν κατοίκων καὶ τοῦ δήμου ὅστις εἶχε διαθέσει 170 χιλιάδας δραχμῶν.

Η ΑΛΛΟΦΡΟΣΥΝΗ ΤΩΝ ΘΥΜΑΤΩΝ

Ἀπὸ τῆς 4.30 μ.μ. ἤρχισαν κατα[φθάνοντες] [...] θεμελίων, ἀνεζήτουν δὲ ἔξαλλοι τὰς οἰκογενείας των, τὰς ὁποίας ἀνεύρισκον μεταξὺ τῶν καταφυγόντων εἰς τὸ ἔναντι τοῦ συνοικισμοῦ τμῆμα, τὸ κείμενον ἐντεῦθεν τοῦ Σχολείου Χωροφυλακῆς.

Τὸ θέαμα τοῦτο τὴν 6ην ἑσπερινὴν παρουσίαζε τὸ θέαμα ἀνθρώπων συγκεντρωμένων ὕστερα ἀπὸ μίαν τεραστίαν καταστροφήν.

Γυναῖκες καὶ γυναικόπαιδα, ἄνδρες, γέροντες εἶχον προχείρως καταφύγει εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο, ἀναμένοντες βοήθειαν καὶ ἀποροῦντες περὶ τοῦ πῶς θὰ διέλθουν εἰς τὸ ὕπαιθρον, πολλοὶ δὲ μάλιστα ἄνευ οὐδενὸς ἐπίπλου, μὴ δυνηθέντες νὰ διασώσουν τι.

Σημειωτέον ὅτι καὶ πολλὰ κακοποιὰ στοιχεῖα ἐπωφεληθέντα τῆς ἐπικρατούσης γενικῆς συγχύσεως εἶχον εἰσδύσει εἰς τὰ καιόμενα οἰκήματα καὶ ἔκλεπτον ἐκεῖθεν ὅ,τι προχειρότερον καὶ μεταφερόμενον εὔκολως εὕρισκον. Ἀπωλέσθησαν οὕτω πολλαὶ ὁμολογίαι προσφυγικαὶ τὰς ὁποίας ἐφύλαττον οἱ κάτοικοι ὡς μόνην περιουσίαν των, ραπτομηχαναὶ καὶ ἄλλα ἀντικείμενα.

Η ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ

Περὶ τὴν 5ην μ.μ. ἀφίκετο εἰς τὸν συνοικισμὸν ἵνα ἀντιληφθῇ τὰς ἐπελθούσας ζημίας, ὁ ὑπουργὸς τῆς Προνοίας κ. Κύρκος. Οἱ κάτοικοι πληροφορούμενοι τὴν ἄφιξιν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ἔσπευδον πλησίον του. Πολλοὶ τὸν ἐγιουχάϊσαν, ἄλλοι ἐξέφερον βαρείας ὕβρεις, ἠπειλήθη δὲ πρὸς στιγμὴν καὶ αὐτὸ τὸ πρόσωπον τοῦ κ. Κύρκου, ἀλλὰ ἐπενέβη ἐγκαίρως ἡ δύναμις στρατοῦ καὶ χωροφυλακῆς, ἡ ὁποία ἀπεμάκρυνε τοὺς συγκεντρωθέντας κατοίκους.

Οὗτοι αἰτιῶνται τὸν κ. Κύρκον ὅτι, ἐν ᾧ δι' ἐπιτροπῶν παρουσιάσθησαν ἐνώπιόν του καὶ ἐζήτησαν τὴν μεταφοράν των εἰς τὰ οἰκήματα τοῦ συνοικισμοῦ Ποδονίφτη, τὰ ὁποῖα προωρίζοντο δι' αὐτούς, ἢ ἐν πάσῃ περιπτώσει τὴν μόνιμον παρουσίαν δύο πυροσβεστικῶν ἀντλιῶν πρὸς ἔγκαιρον πρόληψιν πυρκαϊᾶς, ἥτις ἦτο εὔκολος λόγῳ τοῦ εὐφλέκτου τῶν οἰκημάτων, ἔλαβον δὲ παρὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ μυρίας ὑποσχέσεις, οὗτος εἰς οὐδεμίαν ἐνέργειαν προέβη, ἀθετήσας τὰς ὑποσχέσεις του.

Ὁ κ. Ὑπουργὸς ὅμως παρέσχε καὶ χθὲς μετὰ τὴν καταστροφὴν πλέον ἀφθόνους ὑποσχέσεις. Ὅτι θὰ ἀποστείλῃ ἀμέσως σκηνὰς διὰ νὰ στεγασθοῦν οἱ ἡμίσεις ἐκ τῶν πυροπαθῶν καὶ ὅτι θὰ μεταφέρῃ τοὺς ἄλλους ἡμίσεις εἰς τὰ κενὰ οἰκήματα τοῦ συνοικισμοῦ Ποδονίφτη.

Οἱ πρόσφυγες ἐδήλωσαν μὲ ζωηρὰς φωνὰς εἰς τὸν κ. Ὑπουργὸν ὅτι ἐν ᾗ περιπτώσει δὲν μεταφερθοῦν εἰς τὸν Ποδονίφτην, θὰ κατέλθουν οἱ ἴδιοι καὶ θὰ καταλάβουν βιαίως τὰ οἰκήματα.

***

Εἰς τὸν τόπον τῆς πυρκαϊᾶς μετέβη ἐπίσης καὶ ὁ δήμαρχος κ. Πάτσης, ὅστις διέταξε νὰ διατεθοῦν διὰ τὴν κατάσβεσιν τοῦ πυρὸς ὅλοι οἱ αὐτοκίνητοι καταβρεκτῆρες τοῦ δήμου. Λόγῳ τούτου οἱ κεντρικοὶ δρόμοι τῆς πόλεως ἔμειναν ἀκατάβρεκτοι χθὲς τὸ ἀπόγευμα.

***

Τὴν ἑσπέραν διενεμήθησαν εἰς τοὺς πυροπαθεῖς 800 περίπου ἄρτοι, διετέθη καὶ μεγάλη ποσότης ὕδατος ποσίμου, καθὼς καὶ δοχεῖα πρὸς ἐναποθήκευσιν αὐτοῦ.

ΕΝΕΡΓΟΥΝΤΑΙ ΑΝΑΚΡΙΣΕΙΣ

Ἀμέσως μετὰ τὴν καταστολὴν τοῦ πυρὸς ὁ μοίραρχος κ. Σαμουὴλ ἐντολῇ τῆς Διευθύνσεως Ἀσφαλείας ἤρχισε

ΠΡΟΣΕΧΩΣ ΕΙΣ ΤΗΝ «ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ»
Η ΜΟΙΡΑΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ
ΤΟ ΝΕΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΟΥ [...]